social og indenrigsministeriet

Til samtlige kommuner, regioner, socialtilsyn samt relevante myndigheder og organisationer

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2020 - 3686

Doknr.
232858

Dato
03-04-2020

Orientering om ændring af COVID-19-bekendtgørelsen på socialområdet

Denne orienteringsskrivelse er et supplement til Social- og Indenrigsministeriets generelle orienteringsskrivelse af 17. marts 2020 om håndtering af COVID-19 på det sociale område.

I denne orienteringsskrivelse beskrives de ændringer, der med virkning fra dags dato foretages i COVID-19-bekendtgørelsen på socialområdet. Bortset fra nedenstående ændringer finder reglerne beskrevet i orienteringsskrivelsen af 17. marts 2020 fortsat anvendelse.

Efter Social- og Indenrigsministeriets udstedelse af bekendtgørelse nr. 218 af 17. marts 2020 om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og af privates rettigheder over for det offentlige på socialområdet som led i håndtering af COVID-19 har ministeriet konstateret, at der er behov for at foretage nogle få nødvendige ændringer og præciseringer af reglerne i bekendtgørelsen.

Ministeriet har derfor udstedt bekendtgørelse nr. 358 af 3. april 2020 om ændring af bekendtgørelse om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og af privates rettigheder over for det offentlige på socialområdet som led i håndtering af COVID-19, der indeholder følgende indholdsmæssige ændringer:

- Med nyaffattelsen af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, præciseres det, at undtagelsen også omfatter foreløbige afgørelser om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet.
- Med nyaffattelsen af bekendtgørelsens § 4, stk. 7, og det nye § 8, stk. 6, præciseres det generelt, at kommunalbestyrelsen og Familieretshuset ikke kan undlade at behandle sager om magtanvendelse efter servicelovens afsnit VII, herunder også indberetninger om magtanvendelse, og at sagsbehandlingsregler i forbindelse med behandling af sager om magtanvendelse ikke kan fraviges.
- Med det nye § 11, stk. 10, præciseres den gældende adgang til efter bekendtgørelsens § 8 at udskyde fristen for børn- og ungeudvalgets godkendelse af en foreløbig afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke og for genbehandling af sager, hvor et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet uden samtykke. Ved beslutninger efter bekendtgørelsens § 11, stk. 10, finder §§ 9 og 10 tilsvarende anvendelse. Dette følger af § 11, stk. 11.

- Endvidere præciseres det med en nyaffattelsen af § 11 (stk. 3 og 9), at adgangen for børn og unge-udvalget eller i Ankestyrelsen til at gennemføre et møde ved et video- eller telefonmøde også omfatter sager om adoption uden samtykke.
- Derudover gives med nyaffattelsen af § 11 (stk. 1 og 2) en adgang til at forlænge gyldigheden af: 1) en børnefaglig undersøgelse uden samtykke under ophold på en institution eller indlæggelse på et sygehus, jf. § 51 i serviceloven, og 2) en foreløbig afgørelse om en børnefaglig undersøgelse uden samtykke eller foreløbig afgørelse om en ungefaglig undersøgelse uden samtykke efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 75, stk. 4, i serviceloven. Ved beslutninger efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1 og 2, finder §§ 9 og 10 tilsvarende anvendelse. Dette følger af § 11, stk. 11.
- Da sammenhængen mellem 1. og 2. pkt. i bekendtgørelsens § 12 om klageadgang har givet anledning til tvivl, ophæves 2. pkt.

Den nugældende bekendtgørelse giver i § 8 bl.a. mulighed for at udskyde frister – også til at udskyde fristen for børn- og ungeudvalgets godkendelse af en foreløbig afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke og for genbehandling af sager, hvor et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet uden samtykke – når børn og unge-udvalget konkret har behov for at flytte rundt på personaleressourcer pga. håndteringen af COVID-19, eller hvis der er sygdom i et omfang, så der mangler personaleressourcer. Det er fundet hensigtsmæssigt eksplicit i bekendtgørelsens § 11, stk. 10, at regulere adgangen til at udskyde fristerne i disse sager for dermed af hensyn til borgernes retssikkerhed at kunne sætte en øvre frist på maksimalt 8 uger for en sådan udskydelse.

I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at det i forhold til udskydelse af tidsfrister efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1 og 2, og ved opretholdelse af afgørelser om anbringelse efter § 11, stk. 10, skal vurderes, om dette er i overensstemmelse med bekendtgørelsens §§ 9 og 10. Dette følger af § 11, stk. 11. Myndighederne skal således bl.a. vurdere proportionaliteten mellem f.eks. opretholdelsen af en afgørelse om anbringelse og hensynet til barnet eller den unge. Denne vurdering vil også efterfølgende skulle foretages løbende.

Bekendtgørelsens § 12 medfører, at afgørelser og beslutninger, der er truffet efter bestemmelserne i bekendtgørelsen ikke kan påklages. Det understreges i den forbindelse, at bekendtgørelsens § 12 alene omfatter de nævnte afgørelser og beslutninger og således **ikke** omfatter materielle afgørelser om hjælp og støtte m.v. efter lov om social service. Disse afgørelser kan på almindelig vis påklages m.v. efter kapitel 30 i lov om social service.

Med venlig hilsen
Anita Hørby